

ת"פ 12045/08/17 - מדינת ישראל נגד אנטון רבינוביץ

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 12045-08-17 מדינת ישראל נ' רבינוביץ
תיק חיצוני: 102786/2016

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם אנטון רבינוביץ
נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד ערן אורי
ב"כ הנאשם עו"ד גיא מימון
הנאשם בעצמו

החלטה

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל, עבירה לפי סעיף 338 (א)(8) לחוק העונשין, התשל"ז 1977, עבירה של מכירה או הפצה של טובין לשם מסחר, עבירה לפי סעיף 60 (א)(3) לפקודת סימני מסחר (נוסח חדש) התשל"ב 1972 + סעיף 29 (א) לחוק העונשין, עבירה של החזקת טובין מפרים לשם מסחר, עבירה לפי סעיף 60 (א)(4) לפקודת סימני מסחר (נוסח חדש), התשל"ב 1972.

במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ביום 14.2.18, הנאשם יודה בביצוע העבירות ולא יורשע, הנאשם יופנה למסגרת שירות מבחן וככל שהתסקיר יהא חיובי, יעתרו הצדדים במשותף לאי הרשעת הנאשם ושל"צ, ככל שהתסקיר יהא שלילי, תעתור המאשימה להרשעה, עונש מאסר מותנה וקנס.

עובדות כתב האישום:

מהחלק הכללי של כתב האישום עולה כי סימן המסחר Cialic (סיאליס) הנו סימן מסחר הרשום בפנקס רשם סימני המסחר.

סימני המסחר Pfizer ו-Viagra (ויאגרה) הינם סימני מסחר רשומים הכוללים תכשירי רוקחות לטיפול באין אונות.

ויאגרה וסיאליס הן תרופות המיועדות לטיפול באין אונות. מכירתן של תרופות אלו לאור החומר הפעיל בהן מותנית בבדיקה ובקבלת מרשם רפואי עבור הנפקתן.

התרופות, נשוא כתב האישום, יוצרו על-ידי גורם שזהותו אינה ידועה למאשימה, ללא פיקוח ובקרה של משרד הבריאות ו/או כל גורם מוסמך אחר: החומרים מהן יוצרו התרופות, תהליכי ייצור התרופות, תהליכי ההובלה והאחסנה של התרופות עד להנפקתן ללקוחות האתר.

התרופות, נשוא כתב האישום, לרבות אריזותיהם ומדבקות ההולוגרמה, סומנו בסימני המסחר, שלא על-ידי בעל הסימן וללא רשותו, באופן העלול להטעות אדם אחר.

משרד הבריאות אוסר על ייבוא מכירה והפצה של טבליות לטיפול באון נשוא כתב האישום .

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום לא היה הנאשם בעל סימני המסחר הרשומים.

כתב האישום, עוסק, בין היתר, בהיותו של אמיר דיאב (להלן: "המייבא הארצי"), עומד ביחד עם האחרים, שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, בראש מערכת של עבריינים שזהות חלקם אינה ידועה למאשימה, וביניהם הנאשם, ששמו לעצמם למטרה לייבא, לייצא, לאחסן, לארוז, לשנע ולהפיץ תרופות מפרות (החייבות מרשם רפואי עובר לניפוקן) כמו גם תכשירי און (המכילים את החומר הפעיל בתרופות) לרוכשים פוטנציאליים תוך פגיעה בזכויות קנייניות וחמור מכך תוך סיכון חיים ופגיעה בבריאות הציבור בעבור בצע כסף.

בתקופה שאינה ידועה במדויק למאשימה, שתחילתה אינה ידועה למאשימה ועד ליום 7.9.16, רכש יוסף אבדיאב (להלן: "הספק הארצי") מהמייבא הארצי, ובתקופה שאינה ידועה במדויק למאשימה, שתחילתה 2015 ועד ליום 7.9.16, מאחרים שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, תרופות מפרות ותכשירי און הנחזים להיות מוצרים מקוריים, כל זאת ללא אישור אגף הרוקחות ותוך השתמטות מתשלום מיסי יבוא ומס ערך מוסף, בהיקף מסחרי.

בתקופת הרכישה, לאחר קבלת חומרי הגלם מגורמים שונים, אשר אינם ידועים במדויק למאשימה אך אינם מורשים על-ידי משרד הבריאות כמו גם על-ידי בעלי הזכויות, כדוגמת: טבליות מזויפות (ויאגרה, סיאליס, לויטרה), הכין הספק הארצי בדירתו שבאשדוד, אריזות עבור התרופות והטבליות לטיפול באון עובר להפצתן, ומכרם לרשת ספקי משנה.

לצורך ההפצה ושיווק המוצרים ללקוחות השונים, סיפק הספק הארצי לספקי משנה אשר מכרו את הטבליות לטיפול באון דרך פלטפורמות שונות, ובין היתר מכר לספק המשנה: אסף אהרונסון (להלן: "אסף") (להלן: "המפיץ")

המפיץ, הקים רשת הפצה אשר השתמשה במפיצים/שליחים כדוגמת הנאשם לצורך הפצת התרופות המפרות ותכשירי און ולצורך איסוף הכספים נשוא המכירות בכל רחבי הארץ לרבות לערים: אייר-פורט-סיטי - ראשון לציון, רחובות, פתח תקווה, ראש עין, תל אביב-יפו, בת-ים, הרצליה, נתניה, כפר סבא, רמלה, אשדוד, ירושלים, חולון, קריית אתא, רמת הגולן, רמת גן .

טבליות מקוריות המכילות את החומר הפעיל עלולות לסכן חיי אדם, קל וחומר טבליות מפירות ו/או טבליות לטיפול באון המכילים את החומר הפעיל במינון לא אחיד אשר טיבן, תכולתן ומרכיביהן אינם ידועים.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום לא היה הנאשם או מי מהמפיעים, רוקחים ו/או בעלי רישיון ו/או בעלי רשות לשווק ו/או לייצר ו/או לארוז ו/או לאחסן תרופות ו/או טבליות לטיפול באון על פי כל דין ו/או היתר.

כל המכירות המפורטות בכתב האישום נעשו שלא באמצעות בית מרקחת, ללא מפגש מקדים עם הקונים, מבלי שהוצג מרשם רפואי וחומר מכך, מבלי שהקונים עברו בדיקת רופא עובר להנפקת התרופות המפרות והטבליות מפרות האון המכילים את החומר הפעיל תוך העמדת שלום הציבור ובריאותו בסיכון.

הנסיבות המחמירות המיוחסות לנאשם, באות לידי ביטוי בתכנון המוקדם, בשיטתיות, בתכנון המרמה ובהיקפה, היקף ומשך העיסוק באחסון ושיווק תרופות מפרות וטבליות לטיפול באון (המכילים את החומר הפעיל במינון משתנה מבלי שהייתה לו כל אינדיקציה בדבר התכולה האמיתית של הטבליות), בסיועו של הספק הארצי, זיוף סימני המסחר של התרופות בתמיכה למצגי השווא שבאו להניח דעת רוכש כי מדובר בתרופה מקורית הנמצאת תחת פיקוח ואישור של משרד הבריאות כמו גם אישור כשרות והכל בהיקף מסחרי.

פרט האישום הראשון:

כעולה מפרט האישום הראשון, בתאריך 8.3.16, התקשר שוטר, למספר הטלפון המבצעי אשר פורסם באתר האינטרנט ואשר היה בשימוש אסף, ונענה על ידי בחורה.

מיד ובסמוך למתואר לעיל, ביצע השוטר הזמנה של 30 טבליות מסוג ויאגרה בעלות של 380 ₪. וביקש כי המשלוח יגיע לרח' יהודה הנשיא בפתח תקווה. בהמשך למתואר לעיל, הגיע הנאשם למקום המפגש, סיפק לשוטר את ההזמנה.

הנאשם סיפק את התרופות שהוזמנו דרך אתר האינטרנט ו/או באמצעות האחרים שזהות חלקם ידועה למאשימה, מבלי שפגש תחילה את הלקוחות ומבלי שקיבל מידע רפואי ביחס למצב בריאותם עובר השלמת ההזמנה.

פרט האישום השני:

כעולה מפרט האישום השני, בהמשך לאישום הראשון ובתאריך 8.3.16, בחיפוש שנערך ברכבו של הנאשם, ברחוב יהודה הנשיא, פתח תקווה, נתפסו הפריטים הבאים בהם החזיק הנאשם: 3 בקבוקונים לבנים מעם מדבקה כחולה עליהם כתוב: "Cialis", המכילים כל אחד: 30 טבליות מפרות. סה"כ נתפסו 90 טבליות מפרות מסוג "Cialis".

טיעוני הצדדים לעונש:

הצדדים כאמור עתרו במשותף, כי נוכח התסקיר החיובי שהוגש בעניינו של הנאשם, יקבל בית המשפט את הסדר הטיעון בין הצדדים, בהתאם להסכמות הדיוניות, שהוצגו לבית המשפט ביום 14.2.18 יבטל את הרשעתו של הנאשם ויטיל על הנאשם עונש של"צ בן 120 שעות.

ב"כ המאשימה הדגיש כי הנאשם נעדר עבר פלילי, מעמדו בהיררכיה העבריינית אינו גבוה, הוא הביע חרטה

ושיתף פעולה.

ב"כ הנאשם טען כי נכון אמנם כי אין הכרח להצביע על נזק קונקרטי שייגרם לנאשם היה ויורשע בדינו, אך הדגיש כי הנאשם אדם צעיר, נעדר עבר פלילי ולא בכדי הסכימה המאשימה להסדר האמור.

משהקשה ביהמ"ש על ב"כ המאשימה בשאלות הכיצד עולה הסדר טיעון זה עם הלכות ביהמ"ש העליון באשר לשאלת ביטולה של הרשעה והמבחנים לשאלה זו, אישר סוף דבר ב"כ המאשימה, כי נפלה טעות בהצגת ההסדר לבית המשפט ועמידתו של הנאשם במבחני ההלכה בענין ביטולה של ההרשעה, באשר לקיומו של נזק קונקרטי. הוא אישר כי הטעות רובצת לפתחו ועל כן, ובשל טעות זו, עתרה המאשימה סוף דבר לסיום ההליך באי הרשעה.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 35 נשוי לאישה המצויה בהליכי גיור ומנסה לקדם את מעמדה האזרחי בארץ. הוא מתגורר ביחד עם אמו ובן זוגה בחדרה. הנאשם בעל השכלה של 12 שנות לימוד ומחזיק בתעודת בגרות. עובד בחברה ללימודי חקלאות.

הנאשם שירת שירות צבאי מלא.

עוד עולה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולא פתוחים כנגדו תיקי מב"ד נוספים.

בהתייחסותו לעבירות נשוא כתב האישום, מסר הנאשם כי התקופה נשוא האישומים הייתה תקופה הישרדותית עבורו, החברה בה עבד פשטה רגל, הוא התקשה לפרנס את עצמו ואת משפחתו ונענה להצעת חברו לעבוד כשליח. לגרסתו, לא היה מודע לחומרת מעשיו ולהשלכותיהם המשפטיות ותפס את תפקידו במערך ההפצה כמינורי, וזאת כשהוא יודע שהוא עובר על החוק. לטענת הנאשם, כיום שומר על יציבות תעסוקתית, ומשקיע מאמצים בניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין.

בדיקות שתן אותן מסר הנאשם במסגרת שירות המבחן הראו ניקיון משרידי סמים, כאשר הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי לצד ביצוע של"צ.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם נורמטיבי ומתפקד, אשר הצליח לאורך השנים לשמור על יציבות תעסוקתית ותפקודית. מעורבותו בעבירות המיוחסות לו היו בתקופה בה חווה קשיים כלכליים כך שנראה כי במצבי דחק, מתקשה הנאשם להתנהל באופן אדפטיבי ונכון, תוך נטייה לנגררות חברתית ועמדות מקלות ביחס לחוק ולהשלכות מעשיו על הסביבה.

בסיכומי של תסקיר סבור שירות המבחן כי שילובו של הנאשם בטיפול עשוי להביא להפחתה משמעותית בסיכוי הישנות בעבירות ולחידוד ושינוי בדפוסי חשיבתו ועל כן ממליץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה, להטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 120 שעות.

עוד ממליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם וזאת אף שהנאשם לא הציג מסמכים אשר מצביעים על נזק קונקרטי, חרף טענתו כי הרשעה תפגע בהתקדמותו התעסוקתית ועשויה לעכב את מעמדה האזרחי של אשתו בארץ.

דין והכרעה:

שאלת אי הרשעה:

כלל הוא כי מקום שהוכחה אשמתו של אדם בפלילים, יש להרשיעו בדין. כלל זה מעוגן בסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע כי "בתום בירור האשמה יחליט בית המשפט [...] על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו".

בית המשפט יפעיל את סמכותו להימנע מהרשעת אדם לאחר שנמצא כי הוא עבר עבירה רק במצבים "חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן", כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337, 342-341) (להלן: "עניין כתב").

כמו כן, ההרשעה היא תוצאה מתחייבת ממהות ההליך הפלילי, באמצעותו מביעה החברה את סלידתה ממעשה העבירה שביצע הנאשם, במגמה להביא להרתעה אישית והרתעה לרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמול עונשי בצידו (ע"פ 9262/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ח (4), 869).

החוק אינו קובע את התנאים להימנעות מהרשעה או ביטולה, ולכן שאלה זו מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט בהתאם לנתונים המונחים בפניו (עניין כתב לעיל).

השופט דורנר, קבעה בעניין כתב שני תנאים שבהצטרבם ניתן להימנע מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה: על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם וסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.

השופט לוין הוסיף כי על כפות המאזניים ניצבים שיקולי שיקום אל מול שיקולים של האינטרס הציבורי. עוד קבע כב' השופט לוי כי במסגרת פסק הדין על בית המשפט למנות את השיקולים הבאים:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם..."

מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטרס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגם שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הציבורי של ההרשעה. הכלל הוא שיש

להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההפך שומה עליו לשכנע את בית-המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיווידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי."

שאלת השיקום של הנאשם, נלקחת אף היא בחשבון במסגרת שיקולי הענישה ואינטרס שיקומו של העברין יכול לא אחת להטות את הכף מול האינטרס הציבורי (ע"פ 9090/00 בועז שניידרמן נ. מדינת ישראל,).

בעניינו, הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית וממשית בעתידו, עוד לא הציג כל מסמך שיש בו כדי להצביע כי ככל שיורשע בדינו תעוכב ו/או תמנע מרעיתו קבלת אזרחות ישראלית.

שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם, וציין כנימוקים להמלצתו את היות הנאשם אדם נורמטיבי, המנהל אורח חיים יציב ותקין במישורי חייו השונים, נעדר עבר פלילי והחשש כי ההרשעה תעכב את התקדמותו העתידית של הנאשם בתחום התעסוקתי.

ואולם, כפי שאף הובהר והודגש לצדדים במעמד הדיון, אין די בפגיעה אפשרית בפוטנציאל תעסוקתי עתידי. הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית בתעסוקתו, באם יורשע, הודייתו בביצוע העבירה, גילו והיותו אדם בעל אורח חיים נורמטיבי, אינם יכולים להוות שיקול לעניין זה.

עוד לא מצאתי כי עניינו של הנאשם, נכנס בגדרי אותם "מקרים חריגים" שעל בית המשפט, לקחת בחשבון בבואו לבטל הרשעתו של נאשם, אף אם אינו עומד בתנאי הפסיקה. לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית (ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין צפורה").

יתרה מכך, הימנעות מהרשעתו בדין של הנאשם, יש בה כדי לפגוע בשיקולי ההרתעה - שמירה על שלטון החוק, הוא העומד בבסיס עבירה זו ומדגיש את חומרת העבירה ואת הערכים המוגנים שנפגעים בגינה, אלו ככלל, מחייבים העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם.

התנאים המצטברים שנקבעו בהלכת "כתב" ובהלכת "צפורה" המאחרת לה, לפיהם ניתן להורות על הימנעות מהרשעה של הנאשם, אינם מתקיימים בעניינו.

די בכל האמור היה כדי לקבוע כי אין מקום להימנע מהרשעת הנאשם.

יחד עם זאת ולמרות האמור לעיל, אני מוצאת להתייחס לקיומו של הסדר הטיעון בין הצדדים בתיק שלפניי והסכמתם, שלפיה, ככל שהתסקיר שיוגש בעניינו של הנאשם יהא חיובי, יעתרו הצדדים במשותף לאי הרשעת הנאשם.

הסדר הטיעון:

קיומו של הסדר טיעון, מהווה נדבך מרכזי בשיקולי הענישה של בית המשפט. "מבחן האיזון" הוא המבחן החל במדינתנו בכל הקשור לכיבוד הסדרי טיעון, בעניין זה ראו: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז (1) 577 (להלן: "הלכת פלוני") שם נקבע בין היתר כי:

"קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקוליו של בית המשפט הגוזר את העונש. ככלל, בית המשפט יראה לקבל את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו

להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך יבחן בית המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין וישקיף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשותו התביעה בהסדר הטיעון שערכה. בבחינת הסדר הטיעון נקודת המוצא היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה." (שם, עמ' 608-609).

בהלכת פלוני שהובאה לעיל, פורטו השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לבחון את הסדר הטיעון המוצע: קיומו של הסדר טיעון כשיקול מרכזי; האם העונש המוצע בהסדר מקיים את האיזון הדרוש בין שיקולי הענישה הרלוונטיים, נסיבותיו האישיות של הנאשם (בעניינו הנאשמת), מידת הוויתור שוויתר הנאשם - סיכויי הרשעה, שיקולי המאשימה, אינטרס ציבורי להשגת הודיית הנאשם, האינטרס הציבורי במובנו הרחב - דהיינו, חסכון בזמן שיפוטי ובמשאבי התביעה, ציפיות הנאשם שהודה על יסוד הסדר הטיעון.

אשר על כן ובעניינו, באופן חריג, שלא יהווה תקדים, לענין ההלכות בדבר הימנעות מהרשעה, בהינתן הסדר הטיעון שנרקם בין הצדדים, ובעיקר נוכח הסתמכותו של הנאשם על הסדר הטיעון והצהרת המאשימה שלפיה אף בשל הטעות בהצגת ההסדר היא עומדת מאחוריו ועותרת לאי הרשעת הנאשם, אני מוצאת לקבל את הסדר הטיעון ומורה על סיום ההליך ללא הרשעתו של הנאשם בדיון.

אני מטילה על הנאשם של"צ בהיקף של 120 שעות, במסגרת עיריית חדרה זק"א מחוז מרכז, בתפקידי מנהלה, תחזוקה וגיבון וסיירת חופים, כהמלצת שירות המבחן בתסקירו.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי של צו השל"צ. באם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את הצו, להרשיעו ולגזור את דינו מחדש.

עוד אני מעמידה את הנאשם בצו מבחן למשך שנה מהיום. אם לא יעמוד הנאשם בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור את דינו מחדש.

עותק החלטה זו יועבר אל שירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשע"ט, 07 נובמבר 2018,
במעמד הצדדים.